

г) в Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно предложенията за поглъщане ⁽⁴⁾ в член 3, параграф 1, буква а) от нея, в светлината на нейното осмо съображение

представяват ли израз на общ принцип на правото на Общността?

- 2) Ако отговорът на първия въпрос е положителен, трябва ли този общ принцип на общностното право да се прилага само в отношенията между дружеството и неговите акционери или напротив, той трябва също да се прилага в отношенията между мнозинството от акционерите, упражняващи или придобиващи контрол върху дружество и малцинствените акционери на това дружество, по-специално в случай на дружество, чиито акции са регистрирани на фондова борса?
- 3) Ако отговорът на двата предходни въпроса е положителен, трябва ли този общ принцип на общностното право, предвид развитието във времето на позоваванията, посочени в първия въпрос, да се разглежда като съществуващ и приложим в отношенията между мнозинството от акционерите и малцинствените акционери по смисъла на втория въпрос, още преди влизане в сила на Директива 2004/25/ЕО, посочена по-горе, и в конкретния случай — още преди настъпването на спорните факти през първото шестмесечие на 2001 година?

⁽¹⁾ Втора директива 77/91/ЕИО на Съвета от 13 декември 1976 година за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите-членки за дружествата по смисъла на член 58, втора алинея от Договора, за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал (ОВ L 26, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 8).

⁽²⁾ ОВ L 212, стр. 37.

⁽³⁾ ОВ L 66, стр. 21.

⁽⁴⁾ ОВ L 142, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 44.

Иск, предявен на 6 март 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република

(Дело C-105/08)

(2008/C 116/26)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: R. Lyal и M. Afonso)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

— Да се обяви, че като облага с по-висок данък плащанията на лихви, извършени извън страната, в сравнение с тези,

извършени в полза на местни структури в Португалия, Португалската република налага ограничения на предоставянето на услуги, изразяващи се в отпускане на ипотечни и други кредити, от страна на чуждестранни финансови институции от други държави-членки и от държави, които са страни по Споразумението за ЕИП, с което не изпълнява задълженията си, произтичащи от член 49 и член 56 ЕО, и от член 36 и член 40 от Споразумението за ЕИП.

— Да се осъди Португалската република да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Кодексът за корпоративното подоходно облагане (ККПО) предвижда разлика в данъчното третиране на приходите, свързани с лихви, платени на финансови институции, в зависимост от това дали те са местни или чуждестранни в Португалия.

Данъкът, който се прилага в Португалия към лихвите, платени на чуждестранни финансови институции, съставлява данъчна тежест, която значително надвишава тежестта, понасяна от местните данъкоплатци във връзка с подобни приходи. По този начин националното законодателство разколебава чуждестранните финансови институции да предлагат на португалския пазар своите услуги, в частност по отпускане на ипотечни кредити, и създава пречки за достъпа на местните лица в Португалия до услугите по отпускане на кредити, които биха могли да им предоставят тези институции. Поради това посоченото законодателство съставлява ограничение на основните свободи, предвидени в член 49 ЕО и член 56 ЕО и в съответните членове от Споразумението за ЕИП.

Иск, предявен на 10 март 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело C-109/08)

(2008/C 116/27)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представител: Maria Patakia)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е взела мерките, които предполага изпълнението на решението, постановено от Съда на 26 октомври 2006 г. по дело C-65/05, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по членове 28 ЕО, 43 ЕО, 49 ЕО и по член 8 от Директива 98/34/ЕО ⁽¹⁾,

- да се задължи Република Гърция да заплаща на Комисията периодична имуществена санкция в размер на 31 798,80 EUR за всеки ден забава на изпълнението на решението, постановено по дело С-65/05, от деня на постановяване на решението по настоящото дело до деня, в който бъде изпълнено решението по дело С-65/05,
- да се задължи Република Гърция за заплаща на Комисията обща сума в размер на 9 636 EUR, платима на ден, от деня на постановяване на Решението по дело С-65/05 до деня на постановяване на решението по настоящото дело или до деня на изпълнение на решението по дело С-65/05, в случай че това стане по-рано;
- да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

1. На 26 октомври 2006 г., Съдът на Европейските общности постановява решение по дело С-65/05 Комисия/Република Гърция, според което:

Като е въвела в член 2, параграфи 1 и 3 от Закон № 3037/2002 забрана, при неспазването на която се налагат наказателни или административни санкции, предвидени в членове 4 и 5 от същия закон, за монтиране и експлоатация на всякакви електрически, електромеханични и електронни игри, включително на всякакви компютърни игри, на всички обществени места или частни обекти, освен в казината, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по членове 28 ЕО, 43 ЕО и 49 ЕО, както и по член 8 от Директива 98/34/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти, в редакцията след изменението с Директива 98/48/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 20 юли 1998 година.

2. След като приканва Република Гърция да ѝ съобщи евентуалните административни мерки, приети в изпълнение на посоченото по-горе решение на Съда, на основание член 228 ЕО Комисията изпраща на Република Гърция официално уведомително писмо и мотивирано становище, на които Република Гърция не отговаря.
3. Поради това, Комисията приема, че Република Гърция не е взела необходимите мерки, за да се съобрази с посоченото по-горе решение на Съда и решава да сезира Съда с иск по член 228 ЕО срещу Република Гърция.
4. С посочения иск Комисията иска от Съда, от една страна, да се установи, че Република Гърция не е изпълнила решението, постановено от Съда на 26 октомври 2006 г. по дело С-65/05 и че следователно, не е изпълнила задълженията си по членове 28 ЕО, 43 ЕО, 49 ЕО и по член 8 от Директива 98/34/ЕО, и от друга страна, предлага на Съда да задължи Република Гърция да заплати на Комисията:

- периодична имуществена санкция в размер на 31 798,80 EUR за всеки ден забава на изпълнението на решението, постановено по дело С 65/05, от деня на произнасяне на решението по настоящото дело до деня, в който бъде изпълнено решението по дело С 65/05,

- обща сума в размер на 9 636 EUR, платима на ден, от деня на постановяване на Решението по дело С 65/05 до деня на постановяване на решението по настоящото дело или до деня на изпълнение на решението по дело С 65/05, в случай че това стане по-рано.

(¹) Директива 98/34/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти (ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207).

Преюдициално запитване, отправено от Högsta domstolen (Швеция) на 12 март 2008 г. — SCT Industri AB (в ликвидация)/Alpenblume AB

(Дело С-111/08)

(2008/C 116/28)

Език на производството: шведски

Преподаваща юрисдикция

Högsta domstolen (Швеция)

Страни в главното производство

Жалбоподател: SCT Industri AB (в ликвидация)

Ответник: Alpenblume AB

Преюдициални въпроси

Трябва ли изключването на производствата, свързани с обявяването на дружества или други юридически лица в несъстоятелност, конкордати и аналогични производства, от приложното поле на Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74), предвидено в член 1, параграф 2, буква б) от него, да се тълкува в смисъл, че се прилага към решение, прието от юрисдикция в държава-членка А по отношение на регистрирането на собственост върху дружествени дялове, принадлежащи на дружество със седалище в държавата-членка А, като посочените дружествени дялове са били прехвърлени от синдика в производството по несъстоятелност на дружество, което има седалище в държава-членка Б, при положение, че юрисдикцията е основала решението си върху факта, че при липсата на международна конвенция за взаимно признаване на производствата за несъстоятелност, държавата-членка А не признава правото на синдика да се разпорежда с имуществото, намиращо се на нейна територия?